

Sygn. akt: III U 1835/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2014r. w O.

sprawy z odwołania W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27.11.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. W. prawo do emerytury od 21 października 2013 roku,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W. W. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27.11.2013r. którą tą decyzją organ rentowy odmówił mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) w O. od dnia 29.06.1985r. do dnia 27.11.1986r. wskazując, że w tym okresie pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że W. W. udowodnił na dzień 01.01.1999r. staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat 6 miesięcy i 22, zamiast wymaganych 15 lat. ZUS wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono w/w okresu zatrudnienia w (...) w O. od dnia 29.06.1985r. do dnia 27.11.1986r., ponieważ za ten okres brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Ostatecznie pełnomocnik ZUS rozstrzygnięcie w sprawie pozostawił do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie W. W. od decyzji ZUS z dnia 27.11.2013r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ma wymagany 25-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpatrując wniosek W. W. o emeryturę, złożony w dniu 23.09.2013r., ustalił, że na dzień 1.01.1999r. ubezpieczony zgromadził ogólny staż pracy wynoszący 26 lat 1 miesiąc i 27 dni oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat 6 miesięcy i 22 dni.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono natomiast okresu zatrudnienia w (...) w O. od dnia 29.06.1985r. do dnia 27.11.1986r. wskazując, że za ten okres brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od zaliczenia w/w okresu do pracy w szczególnych warunkach.

Z akt emerytalnych odwołującego wynika, że W. W. na okoliczność zatrudnienia w spornym okresie złożył świadectwo pracy, wystawione przez (...) w O. w dniu 31.05.1991r. i stwierdzające, iż w okresie zatrudnienia od 02.06.1975r. do 31.07.1991r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy (k. 8a.e.).

Wbrew stanowisku organu rentowego odwołujący złożył też świadectwo pracy w szczególnych warunkach (k. 17a.e.). Wskazano w nim, iż odwołujący że w okresie od 02.06.1975r. do 31.07.1991r. był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, wymienionym w Wykazie A dział VIII poz. 2 pkt 1, stanowiącym załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28.05.1980r. w sprawie prac zaliczanych do pierwszej kategorii zatrudnienia w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

Świadectwo to obejmuje więc cały okres zatrudnienia odwołującego w (...) w O., w tym sporny okres od dnia 29.06.1985r. do dnia 27.11.1986r. Organ rentowy nie uwzględnił jednak okresu od dnia 29.06.1985r. do dnia 27.11.1986r., bowiem W. W. w tym okresie faktycznie pracował na budowie eksportowej w ZSRR a w (...) w O. miał wówczas udzielony urlop bezpłatny, co wynika z treści ogólnego świadectwa pracy z k. 8a.s.

W ocenie Sądu okres od 02.06.1975r. do 31.07.1991r. należy zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach.

W. W. wywodził, że w w/w okresie wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Odwołujący wskazywał, iż był oddelegowany na budowę eksportową w ZSRR, samochodem Kamaz, będącym własnością firmy (...), pojechał do ZSRR na budowę i jeździł tym samochodem, wożąc rzeczy potrzebne do budowy: pale, cegłę, materiały budowlane i rury ciepłownicze.

Powyższe twierdzenie znalazły potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków: R. B. i W. R. oraz danych zawartych w aktach osobowych odwołującego.

Świadek R. B. zeznał, że był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) w latach 1975-1991, w tym przez pewien okres w ZSRR na budowie eksportowej. Wprawdzie świadek pracował wówczas na innej bazie, niż odwołujący, lecz zeznał, że W. W. przyjeżdżał na tę bazę po opony i materiały budowlane. Z jego zeznań wynika, iż odwołujący jeździł samochodem ciężarowym marki K. z przyczepą lub naczepą – dłuźcą. Świadek zeznał nadto, że on sam pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, tak samo jak pozostali pracownicy zatrudnieni w firmie (...) zarówno w O. jak i pracujący w ZSRR, gdyż ich zakład pracy był firmą transportową. Dodał, iż okres pracy w ZSRR jako kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony został zaliczony przez ZUS do pracy w szczególnych warunkach.

Również świadek W. R. wykonywał prace eksportowe w ZSRR. Zeznał on, iż przez pewien czas pracował w ZSRR razem z W. W. i obaj byli kierowcami samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Także i on potwierdził, że wszyscy pracownicy (...), którzy wyjeżdżali w tym czasie do pracy w ZSRR, pracowali jako kierowcy samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a on i odwołujący jeździli samochodami Kamaz z dłuźcą. W. R. zeznał też, że otrzymał uprawnienia emerytalne w obniżonym wieku z racji posiadania wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach, jednak konieczne było przeprowadzenie w tym celu postępowania sądowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków, bowiem korespondują one z wyjaśnieniami złożonymi przez W. W., są z nimi spójne i tworzą logiczną całość a ponadto znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji osobowej odwołującego.

Wskazać trzeba, że na żądanie Sądu przechowawca - (...) Urząd Wojewódzki w W. Biuro Kadr i Organizacji w W. przesłał akta osobowe W. W.. Akta te zawierają dokumenty, dotyczące pracy odwołującego w spornym okresie w ZSRR, a które potwierdzają dodatkowo fakt jego pracy na stanowiska kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Są to: umowa o pracę na budowie eksportowej z dnia 24.06.1985r., w której wskazano, iż odwołujący zostaje zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu Kamaz z naczepą oraz opinia z dnia 15.11. (...), w której wskazano stanowisko kierowcy a jako rodzaj sprzętu wskazano samochód Kamaz.

Mając na uwadze w/w materiał dowodowy Sąd uznał, iż W. W. w okresie od 29.06.1985r. do 27.11.1986r. (1 rok 4 miesiące i 29 dni) stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Tego rodzaju praca jest zaliczona do pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z Wykazem A Działem VIII pkt 2 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

W konsekwencji Sąd uznał, że W. W. udokumentował na dzień 1.01.1999r. wymagany staż pracy w szczególnych warunkach, bowiem po dodaniu okresu pracy w szczególnych warunkach uwzględnionego przez ZUS będzie on wynosić łącznie 15 lat 11 miesięcy i 21 dni, a tym samym odwołujący spełnił wszystkie warunki wymagane do przyznania mu prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 27.11.2013r. i przyznał W. W. prawo do emerytury od dnia 21.10.2013r., tj. od ukończenia 60 lat.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również

dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w (...) w O.. Dopiero przeprowadzenie dodatkowych dowodów przez Sąd w postaci zeznań świadków i danych z dokumentacji osobowej odwołującego pozwoliło na ustalenie, na czym polegały obowiązki W. W. oraz na ustalenie, iż faktycznie wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.